

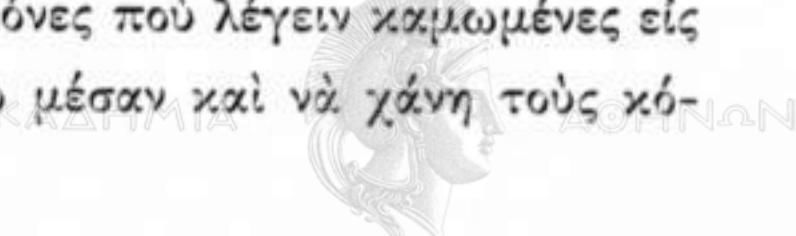
νάρει ἐπειδὴ καὶ λέσιν πώς ἔλαβεν ὁ ἄνωθεν μισέρ Νικολὸς / ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μισέρ Μαρκάκη τὰ ἄνωθεν ἔξήντα πέντε ρεάλια τῆς πακ / τωσίας τὰ ὅποια τὰ ἔλαβε ἀπὸ τὶς ἔξε τοῦ ἄνωθεν μηνὸς τοῦ Μαγίου / καὶ εἶδον ὅπού νουλάρεται καὶ ντεσπενιάρεται ὅμπρός τος.

512

*Παντίκι*φ. 278^r

/ Φ 288

[+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰ]ωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Μαγίου 17/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑ / [πογρά]φοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὰ κάτωθεν γεγραμμένα τὸ ἐν μέρος ὁ / [μ]αστρὸς Μιχάλης Μανγγάκης τὸ δὲ ἔτερον μέρος ὁ κύρος Ἰωάννης Παράμπουλας λέγοντας ὁ ἄνω εἰρη / μένος μαστρὸς Μιχάλης τὸ πώς νὰ ἔχῃ καὶ νὰ τοῦ εὑρίσκεται ἀπὲ γονικήν του μία ποταμί / δα καὶ ἔχειν μέσαν μία ἐλιὰ καὶ μία λεμονιὰ καὶ δύο κυδωνιές καὶ ἔξε ρουδιές μικρὲς / μεγάλες εύρισκομένη εἰς τὴν τοποθεσία τῆς Ποταμιᾶς σύνυπλια τοῦ πρεγαρδί / ου τῆς γυναικὸς τοῦ ἄνωθεν κύρος Ἰωάννη / [] / []σου / []πα / []λου / τὴν ὅποια ποταμίδα καθὼς εὑρίσκεται μὲ δλα τῆς / τὰ δικαιώματαν καὶ μὲ πᾶσαν τῆς ποσσέσον καὶ μὲ τὸ νερόν της κάθεν τετράδην ἀπὸ τὴν σή / μερον τὴν ἐδίνει καὶ παραδίνει την καὶ παντικιάζει την τοῦ ἄνωθεν κύρος Ἰωάννη μὲ δίγως κα / μμιᾶς λογῆς πληρωμὴ μόνον μὲ τὶς κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμούς ήγου ὁ αὐτὸς / κοπιαστῆς ὁ κύρος Ἰωάννης ἀπομείνει ὅτιν διὰ τὴν μπληρωμὴ ὅπου ήθελε νὰ δώσην εἰς τὸ παν / τίκιν νὰ τὰ ξοδιάσην νὰ κάμη πετροτοῖχιν ἀτόρνου εἰς τὴν αὐτὴν ποταμίδα νὰ τὴν κρα / τὴν πάντα φραμένην καὶ νὰ τὴν μπαστρέψην μέσαν νὰ τὴ δουλεύην δλην καὶ νὰ τὴν καλλιερ / γᾶ καλὰ καὶ δξια κατὰ τὴν τάξιν τῶν καλῶ γεωργῶν καὶ νὰ φυτέψην μέσαν καὶ ἄλλα δέν / τρα ὅσαν ποὺ νὰ μπορῇν καὶ ὅπου γροικᾶ νὰ γίνουνται καὶ εἰς τὰ δέντρα ποὺ ἔχειν μέσαν / τὰ παλιὰ νὰ τρώγην ὁ μαστρὸς Μιχάλης ἀπὸ τὸν καρπὸν τος δύο μερδικὰ καὶ ὁ κύρος Ἰωάννης ὁ κοπιαστῆς ἐνα μερδικὸν εἰδὲν εἰς τὰ δέντρα τὰ νέα ὅπού πρεμετάρειν νὰ / φυτέψην γίνοντας καὶ μπαίνοντας εἰς τὸν καρπὸν ὅση νιτράδα ἐθέλασιν κάμη νὰ / τὴν μοιράζουσιν εἰς τὴν μέσην ἵσια πρὸς ἵσια. "Ετζιν καὶ εἰς τῆς γῆς τὴν νιτράδα νὰ τὴ μοιρά / ζου καὶ αὐτὴν εἰς τὴν μέσην καὶ ἔτζιν προμετάρειν ὁ ρηθεὶς κύρος Ἰωάννης ὁ κοπιαστῆς ἀν ἵσως καὶ / δὲν ήθελε εἴσταιν οἱ ἄνωθεν πάτοιν καὶ οἱ κοντετζιόνες ποὺ λέγειν καμωμένες εἰς ἑφτὰ χρό / νους νὰ εἶναι πριβάδος καὶ νὰ βγαίνη ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ γάνη τοὺς κό-

πους του. Εἰ δὲ πάλι καὶ ἡ / θελε τὸ κάνει καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα ὡς προμετάρειν νὰ τόχουν παιδγων παιδγῶν τος. Εἰ / δὲ καὶ εἰς κανέναν καιρὸν καὶ δὲν ἐθέλασιν ταιριάζου ἡ αὐτοὶν ἡ οἱ κληρονόμοιν τος νὰ ἀ / ποκόβγουται οἱ κόποι ποὺ ἔχου μέσαν καμωμένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ πληρώνουνται καὶ νὰ / βγαίνου ἀπὸ μέσαν. Εἰ δὲ πάλι καὶ δουλεύεται τὸ πρᾶμα καλὰ ἡ μήτ' ἀ νῦναι ἀπὸ Θεοῦ νὰ / μὴ μποροῦ νὰ τὸ κάμου πάλι νὰ τόχουν παιδιῶ παιδιῶν τος καὶ τὰ ἔξῆς. "Οθεν τὰ αὐτὰ μέρη / ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοι ὡς ἄνωθεν βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους / οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος.

/ — Νικόλαος ιερεὺς Τριβιζᾶς καὶ οἰκονόμος Παροναξίας μάρτυρας —

/ — Γιάκουμος Σουμμαρίπας μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε — —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

513

*Αγοραπωλησία

φ. 278^v

/ Φ 288

*Εβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Μαγίου 17/ εἰς τὸ σπί[τιν κάμοῦ τοῦ ὑπογρά] / φοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ εὔγενὴς μισθώ Φραντζεσκάκης Ντεσντές καὶ ὁ κύρος Ιωάννης Τζούν[..... λέ] / γοντας ὁ αὐτὸς κύρος Ιωάννης πώς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εύρισκεται ἔνα κομμάτιν χωράφιν ἀπὲ γο[νικόν] / του εἰς τὴν τοποθεσία τοῦ Μετοχίου σύνυπλιο τῆς κατοικίας καὶ πραμάτου τοῦ ἄνωθεν μισθώ [Φραν] / τζεσκάκη / καὶ ἔχουν το μα / ζί μὲ τὸν Ιωάννη / Κορογενάκη / τὸ ὅποιο πρᾶμα ὡς κολληταράνος καὶ ἄλλα δικαιώματα ὃποὺ λέγειν ὁ αὐτὸς μισθώ Φρα[ντζεσ] / κάκης πώς ἔχειν μέσαν εἰς τὸ εἰρημένον πρᾶμα ὡς ἀτζιάνος τοῦ πουλεῖ τὴ μπάρτη του ὁ αὐτὸς κύρος Ιωάννης / διὰ ρεάλια εἴκοσιν πέντε ἥτοιν νούμερο 25/ καθὼς ἀναμετάξυν τος ἐνσυνφωνήσασ[ιν] / τὸ ὅποιο πρᾶμα καθὼς εύρισκεται μὲ τὰ δέντρα ὃποὺ ἔχειν μέσαν καὶ μὲ πᾶσαν τ[ο]ς / ποσσέσον καὶ δικαιώματα καὶ καθὼς εύρισκεται σπαρμένον ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίνειν καὶ πα / ραδίνει τον καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ / ἥγουν / τὴν μπάρ / την του / τοῦ ἄνω εἰρημένου μισθώ Φραντζεσκάκη καὶ τὴν ἄνω λεγομέ / νη πληρωμὴ καὶ τιμὴ τοῦ αὐτοῦ πραμάτου τὰ εἴκοσιν πέντε ρεάλια καθομολογᾶ ὁ ρηθεὶς / κύρος Ιωάννης ὁ πουλητὴς πώς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγορασ / τοῦ μισθώ Φραντζεσκάκη καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἔνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ / σήμερον τοῦ τὸ παραδίνει εἰς τὰς